

Nr 180.

Av fru **Boman m. fl.**, om statsbidrag för byggande av distriktsveterinärbostäder i övre Norrland.

Den rådande bristen på veterinärer, ytterligare accentuerad genom den starkt utökade efterfrågan från de s. k. seminiföreningarna, lägger allvarliga hinder i vägen för utbyggandet av det statliga veterinärväsendet särskilt i rikets nordligaste delar. Frågan om ökad antagning av elever vid veterinärhögskolan är för närvarande föremål för särskild prövning av 1946 års utredning rörande den framtida utvecklingen och omfattningen av högskolorna på jordbrukets och skogsbrukets område. Med hänsyn till de speciella svårigheter de nordligaste länen allmänt sett ha att konkurrera om arbetskraften med de mera tätbefolkade landsdelarna torde emellertid kunna ifrågasättas, om icke oberoende av eventuella åtgärder för ökning av tillgången på veterinärer åtgärder borde vidtagas för att försäkra jordbruket i ödemarksbygderna bättre möjligheter till djursjukvård.

Boskapsskötseln i övre Norrland karakteriseras för närvarande av ett starkt ökat intresse för att med utgångspunkt från landsdelens speciella klimatiska betingelser genom avel, rationalisering av uppfödning metoderna och förbättrad djursjukvård ta in något av det påtagliga försprång syd- och mellansverige har på detta område. Nämnas kan här inom hästaveln strävandena att vidmakthålla och förbättra den nordsvenska rasen samt inom nötkreatursskötseln försöken att genom utnyttjandet av vissa finska rastyper komma bort från olägenheterna med den svenska fjällrasens tendenser till sterilitet. Det står utan vidare klart, att mycket stora värden här stå att vinna för boskapsskötseln inom denna vidsträckta landsdel.

Självfallet är ett ytterligare utbyggande av veterinärväsendet en oeffektiv förutsättning för att dessa strävanden skola bära frukt. På grund av de nuvarande veterinärdistriktens väldiga utsträckning förorsakas djurägarna i övre Norrland ofta kännbara förluster på grund av att veterinären helt enkelt inte hinner fram förrän det sjuka djuret dött. Arbetsbördan för veterinärerna är dessutom så stor, att den direkta akutvården tar praktiskt taget all tid i anspråk till förfång för den avelsvårdande verksamheten.

En avsevärd del av de svårigheter som här yppa sig sammanhänger med de hårt skattetyngda kommunernas svårigheter att ställa lämpliga bostäder till veterinärernas förfogande. En förbättring av bostadsförhållandena skulle otvivelaktigt avsevärt öka möjligheterna att få kompetenta krafter för en ut-

byggnad av veterinärvården. Härvid torde det emellertid vara ofrånkomligt, att staten träder stödjande emellan.

Det kan i detta sammanhang påpekas, att staten sedan 1921 subventionerar byggande eller anskaffande av provinsialläkarbostäder i rikets ödemarksområden, varmed avses områdena norr om polcirkeln, Norrbottens och Västerbottens läns lappmarker samt västra delarna av Jämtlands län, med rätt för Kungl. Maj:t till skälig jämkning av denna begränsning. Departementschefen har i årets statsverksproposition föreslagit att möjlighet i fortsättningen skall ges, att sådant bidrag skall kunna utgå även till ekonomiskt svaga kommuner utanför ödemarksområdena.

Det synes väl motiverat, att statsbidrag enligt enahanda grunder jämväl utginge för byggande eller anskaffande av bostäder åt distriktsveterinärer och jämställda inom veterinärstaten, i främsta hand i övre Norrland. Såsom villkor för statsbidrags utgående till nyuppförande av distriktsveterinärbostäder torde böra ställas, att i anknötning till bostaden uppföres sjukstall för klinisk vård av sjuka djur. På grund av de långa resorna torde avsevärda fördelar nämligen vara att vinna om långvarigare behandlingar kunde försiggå å veterinärens stationsort.

Med stöd av vad som ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t anhålla om utredning och förslag angående statsbidrag för byggande av distriktsveterinärbostäder i övre Norrland enligt enahanda grunder som för statsbidrag till provinsialläkarbostäder.

Stockholm den 22 januari 1947.

Märta Boman.

Ernst V. Staxäng.

Ivar Jansson,
Kalix.

O. W. Lövgren.

J. O. Gavelin

Andr. Andersson,
Gisselås.

O. L. SVANBÄCKS BOKTRYCKERI AB, STOCKHOLM 1947

475020